

datkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się prezydium rad narodowych powiatowych oraz miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie do ustalania na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) — duchownym, pełniącym funkcje duszpasterskie na obszarze Ziemi Odzyskanych, zobowiązań podatkowych za rok podatkowy 1951:

- 1) w podatku gruntowym — w wysokości 25% należnego podatku przypadającego od położonych na tych ziemiach gospodarstw rolnych, poręczonych przez Państwo proboszczom jako podstawa zaopatrzenia,
- 2) w podatku dochodowym — w wysokości 25% należnego podatku.

§ 2. Upoważnia się prezydium rad narodowych po-

wiatowych oraz miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie do umarzania na podstawie art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych — duchownym, określonym w § 1, należnego (nie zapłaconego) za czas do dnia 31 grudnia 1950 r. podatku dochodowego oraz przypadającego od gospodarstw rolnych, o których mowa w § 1 pkt 1, podatku gruntowego i wkładów oszczędnościowych na fundusz B Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

§ 3. Ulgi, o których mowa w §§ 1 i 2, mogą być przyznawane z urzędu bądź na wniosek zainteresowanych podatników.

§ 4. Zarządzenie dotyczy duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na obszarze Ziemi Odzyskanych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

171

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 21 stycznia 1951 r.

w sprawie ustanowienia i zakresu działania inspektorów gospodarki samochodowej.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 4 i 5 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz w wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie powołania inspektorów gospodarki samochodowej (Monitor Polski Nr A—133, poz. 1698) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) ustanawia się w oddziałach gospodarki samochodowej wydziałów komunikacyjnych stanowiska inspektorów gospodarki samochodowej.

§ 2. Inspektorów gospodarki samochodowej powołuje i odwołuje Minister Komunikacji na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w ramach etatów osobowych, zatwierdzonych na jego wniosek przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Do zakresu działania inspektorów gospodarki samochodowej należy kontrola gospodarki samochodowej urzędów, przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych, central spółdzielczo-państwowych, spółek prawnych, w których udział Skarbu Państwa jest większy niż 50%, i nie uspołecznionych przedsiębiorstw transportu samochodowego oraz instruowanie zatrudnionych w tej gospodarce kierowców i innych pracowników samochodowych.

§ 4. Określone w § 3 zadania wykonują inspektorzy gospodarki samochodowej przez:

- 1) badanie ewidencji i dokumentacji dotyczącej eksploatacji i obsługi technicznej pojazdów samochodowych pod względem prawidłowości i terminowości ich prowadzenia;
- 2) badanie sprawozdawczości z zakresu eksploatacji i obsługi technicznej pojazdów samochodowych pod względem ich prawidłowości i terminowości;
- 3) kontrolę zużycia materiałów pędnych, smarów, ogumienia i innych materiałów eksploatacyjnych oraz sposobu gospodarowania nimi;
- 4) kontrolę gospodarki częściami zamiennymi i zespołami pojazdów samochodowych pod względem

prawidłowości ich magazynowania i użytkowania;

- 5) badanie stanu technicznego pojazdów samochodowych oraz dokonywanych przy nich zabiegów obsługi technicznej i napraw pod względem ich planowości, terminowości, celowości i jakości;
 - 6) badanie garaży, zajezdni, stacyj obsługi i warsztatów samochodowych pod względem:
 - a) właściwego wykorzystania ich pomieszczeń i zabudowań,
 - b) właściwego wykorzystania ich urządzeń obsługowych i naprawczych zarówno co do ich ilości jak i rodzaju,
 - c) właściwego rozplanowania urządzeń obsługowych i naprawczych co do przebiegu procesów technologicznych zabiegów, którym służą;
 - 7) badanie gotowości technicznej pojazdów samochodowych;
 - 8) badanie prawidłowości wykorzystania taboru pod względem:
 - a) stosowania do transportu pojazdów samochodowych o właściwościach technicznych odpowiadających rodzajowi transportu,
 - b) wykorzystania ładowności pojazdów samochodowych;
 - 9) kontrolę stosowania przepisów o używaniu pojazdów samochodowych;
 - 10) kontrolę właściwego zatrudnienia kierowców i praktykantów na kierowców zawodowych;
 - 11) instruowanie kierowców i innych pracowników zatrudnionych przy eksploatacji pojazdów samochodowych przy sposobności wykonywania czynności wyliczonych w poprzednich punktach z wyjątkiem pkt 6;
 - 12) inne czynności zlecone przez Ministerstwo Komunikacji.
- § 5. 1. Inspektorzy gospodarki samochodowej wykonują swoje zadania:
- 1) przez wizytację garaży, zajezdni, stacyj obsługi, warsztatów i wszelkich innych miejsc eksploatacji pojazdów samochodowych;
 - 2) przez doraźną kontrolę przeprowadzaną na drogach publicznych.

2. Inspektorzy gospodarki samochodowej wykonują swoje czynności według planów miesięcznych zatwierdzanych przez kierownika wydziału komunikacyjnego prezydium właściwej rady narodowej.

§ 6. 1. W przypadku ustanowienia w oddziale gospodarki samochodowej wydziału komunikacyjnego dwóch lub więcej stanowisk inspektorów gospodarki samochodowej, tworzą oni zespół pracy pod kierownictwem jednego z nich, którego wyznacza prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek kierownika wydziału komunikacyjnego.

2. Inspektor gospodarki samochodowej kierujący zespołem, o którym mowa w ust. 1, odpowiedzialny jest za wykonanie planu kontroli i za terminowe składanie sprawozdań z kontroli przez cały zespół.

§ 7. Sposób wykonywania kontroli przez inspektorów gospodarki samochodowej, składania przez nich sprawozdań oraz ich wykorzystania i dalszego traktowania określi instrukcja Ministerstwa Komunikacji.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Popielas

172

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 lutego 1951 r.

w sprawie sygnalizowania lotów szybowcowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Loty szybowcowe na lotniskach sportowych, wojskowych udostępnionych dla lotnictwa sportowego oraz komunikacyjnych udostępnionych dla lotnictwa sportowego mogą się odbywać jedynie za uprzednim każdorazowym zezwoleniem:

- 1) zawiadowcy lotniska sportowego — na lotniskach sportowych,
- 2) komendanta lotniska wojskowego — na lotniskach wojskowych udostępnionych dla lotnictwa sportowego,
- 3) kierownictwa ruchu Polskich Linii Lotniczych „Lot“ — na lotniskach komunikacyjnych udostępnionych dla lotnictwa sportowego; przy czym tam, gdzie dane lotnisko komunikacyjne byłoby używane również przez wojsko, uzgadnianie lotów szybowcowych z kierownictwem wojskowym należy do Polskich Linii Lotniczych „Lot“.

2. Wymienieni w ust. 1 zawiadowcy i komendanci lotnisk oraz kierownictwo ruchu Polskich Linii

Lotniczych „Lot“ mogą nakazać przerwanie lotów szybowcowych w rejonie lotniska w razie potrzeby, w przewidywaniu niebezpieczeństwa, np. odlotu i przylotu samolotów.

§ 2. 1. W czasie odbywania lotów szybowcowych na lotnisku wyklada się na widocznym miejscu lotniska (miejsce sygnałów) sygnał 2 białych krzyży złożonych i tarczy czerwonej z przekątnym pasem żółtym oraz zawieszają się na maszcie sygnałowym 2 kule czerwone. Wzory i wymiary sygnałów zostaną ustalone osobnym zarządzeniem Ministra Komunikacji, ogłoszonym w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

2. Sygnał natychmiastowego przerwania lotów będzie podany za pomocą co najmniej trzech rakiet zielonych, przy czym na lotniskach komunikacyjnych udostępnionych dla lotnictwa sportowego powinien być wyłożony jednocześnie sygnał „ogólne lądowanie“ według ogólnej instrukcji lotniczej Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Rabanowski

173

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626), następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 stycznia 1951 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY“

przez Dyrekcję Generalną Kolei Państwowych:

Adamski Walenty, Adler Stefan, Andrzejczak Jan, Andrzejczyk Aleksander, Andrzejewski Józef, Anioł Alfons, Arczyński Franciszek, Badura Aleksander, Baer Albert, Bajer Alfred, Balicki Władysław, Bałut Jan, Baranowski Edmund, Barceluk Józef, Barski Stanisław, Bartol Kazimierz, Bartys Jan, Bastkowski Mieczysław, Bayer Karol, Bąk Roman, Bednarczyk Stanisław, Berensztejn Czesław, Bergandy Kazimierz, Betyna Zygmunt, Bęcek Zofia, Białas Ignacy, Białas Mieczysław, Bielski Władysław, Bienias Alojzy, Bijak Wincenty, Birkholz Franciszek, Bochiński Karol, Ból Józef, Bożym Stanisław, Brańka Teodor, Breńczewski Jan, Bucholec Wilhelm, Budek Jan, Bukofaj Józef, Burek Stanisław, Buza Jan, Cecki Antoni, Cegielski Franciszek, Chablak Stanisław, Chaniewski Kazimierz, Chens Władysław, Chłopek Julian, Chmielewski Kazimierz, Chmieliński Mieczysław, Chojecki Marian, Chomiszczak Antoni, Chorzelewski Jan, Chrzanowski Alfons, Chudy Ta-

deusz, Chwiejczak Jan, Chyczewski Eugeniusz, Cichocki Władysław, Ciemiński Franciszek, Ciernia Władysław, Ciesielski Adam, Czajkowska Genowefa, Czapla Stanisław, Czech Józef, Czechelczuk vel Ciesielski Władysław, Czerniecki Kazimierz, Czerwieniec Mikołaj, Czyż Piotr, Dąbrowski Czesław, Dąbrowski Kazimierz, Daćków Stanisław, Danda Roman, Daniel Franciszek, Danielewicz Michał, Danielkowski Szczepan, Danysz Ludwik, Delewski Franciszek, Dłuski Jan, Dodo Zygryd, Domagalski Henryk, Domański Jan, Drozd Jan, Duda Władysław, Duras Władysław, Dutka Stanisław, Dworzak Bolesław, Dziamski Józef, Dziopa Jan, Dziopa Wojciech, Dziubiński Stanisław, Fendrych Bogusław, Figiel Tadeusz, Figurski Antoni, Fijał Eugeniusz, Filipiuk Genadiusz, Filstych Walenty, Fiolka Adelajda, Fiot Michał, Fisiak Jan, Florek Władysław, Franaszczuk Franciszek, Franczak Rudolf, Franica Józef, Frankowski Czesław, Friebel Władysław, Frycowski Jan, Garczyński Zdzisław, Gaworski Jan, Gawroński Jan, Geliński Franciszek, Georg Kazimierz, Gersz Kazimierz, Gilbas Tadeusz, Giryn Piotr, Gniża Bronisław, Goliński Jan, Gołąbek Stanisław, Gołębiowski Józef, Goraj Władysław, Gościnnny Tomasz, Gosk Józef, Górzynski Franciszek, Grabowski Aleksander, Grajewski Stanisław, Greczyński Bronisław, Grochowski Wacław, Gruba Jan, Grzędzielewski Marcin, Grzech Kazimierz, Grzelczyk Stefan, Grzybowski Marian, Gulińska Janina, Gut Józef, Ha-